

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 257.838 van 10 november 2023
in de zaak A. 240.441/X-18.499**

In zake : 1. Stijn DIOOS
 2. Kimberley DE GROOTE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steven De Coster en Steven Maris
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Amerikalei 31
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE SCHILDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jonas De Wit
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 november 2023, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Schilde van 31 oktober 2023 om op 10 november 2023, om 14 u, toegang te verlenen tot het eigendom gelegen te Salamander 21 met het oog op een woningcontrole en, bij gebrek aan gevolg, om een gerechtsdeurwaarder te machtigen zich met behulp van een slotenmaker toegang tot de woning te verschaffen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2023, om 9u30.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven De Coster, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Matthias Boydens, die *loco* advocaat Jonas De Wit verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Tweede verzoekster is eigenaar van het eigendom te Schilde, Salamander 21, waarin zij samenwoont met eerste verzoeker.

Omdat de burgemeester van de gemeente Schilde op grond van een aantal indicaties vermoedt dat het pand gebreken vertoont die een veiligheids- of gezondheidsrisico inhouden en de toestand van het gebouw een gevaar oplevert voor de openbare veiligheid of gezondheid, wil hij op 31 oktober 2023 tot een controle van de woning overgaan.

Dat lukt niet. Blijkens het bestuurlijk verslag van de politie van dezelfde dag weigeren verzoekers de toegang en wil eerste verzoeker “zijn advocaat aanwezig hebben en de datum verzetten naar 10/11/2023”.

Nog steeds op 31 oktober 2023 beslist dan de burgemeester tot een toegangsbevel op 10 november 2023, om 14 u, en ingeval geen toegang

wordt verleend, tot machtiging van een gerechtsdeurwaarder om zich met behulp van een slotenmaker toegang te verschaffen tot de woning voor een woningcontrole.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van haar stuk 9.
5. Verzoekers verzetten zich daartegen en vragen minstens het stuk uit het debat te weren.

Beoordeling

6. Zoals hierna zal blijken, wordt voor de oplossing van het geschil geen steun gezocht in het betrokken stuk. Er hoeft bijgevolg geen uitspraak te worden gedaan over het verzoek om vertrouwelijke behandeling ervan.

V. Onderzoek van de vordering

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten op de voorwaarde, onder meer, dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Naar eis van artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende

noodzakelijkheid een uiteenzetting van de feiten te bevatten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

8. Opdat de voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld kan worden geacht, moet de verzoekende partij aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aannemelijk maken dat de bestreden beslissing haar het imminente gevaar doet lopen dat zij een ernstig nadeel lijdt dat zich niet laat verenigen met de behandelingstermijn van een gewone vordering tot schorsing, laat staan nog die van een beroep tot nietigverklaring.

Met andere woorden moet er, ten gevolge van de bestreden beslissing, sprake zijn van een voldoende onmiddellijkheid en van een voldoende zwaarte van de gevolgen.

9. Te dezen motiveren verzoekers de uiterst dringende noodzakelijkheid uitsluitend hierdoor dat het bestreden besluit “reeds zal uitgevoerd worden op 10 november 2023 te 14.00 u” en dat, wil een schorsing enig doel kunnen treffen, “het niet anders [kan]” dan dat de Raad van State onmiddellijk een beslissing neemt.

10. Hiermee staven verzoekers voldoende de onmiddellijkheid van de gevolgen die de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hen heeft. Over wat die gevolgen voor hen precies inhouden en over de reden waarom van hen niet redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij ze verdragen in afwachting van een behandeling van de zaak in een beroep tot nietigverklaring of minstens in een gewone vordering tot schorsing, is daarmee echter niets gezegd.

11. Dit wordt niet ondervangen of verholpen door de enkele verklaring elders in het verzoekschrift, bij de beargumentering door verzoekers van hun belang bij de gevorderde schorsing, dat de aangevochten beslissing hun rechten inzake het genot van hun eigendom en de bescherming van hun privélevenssfeer schendt.

Dat is ten andere des te minder het geval waar, volgens het bestuurlijk verslag van de politie van 31 oktober 2023, eerste verzoeker zelf heeft aangegeven dat op 10 november 2023 toegang tot de woning verkregen zou kunnen worden (zie *sub* randnummer 3).

12. Verzoekers maken in de gegeven omstandigheden niet inzichtelijk en aannemelijk dat zij in een geval van uiterst dringende noodzakelijkheid verkeren. De betrokken voorwaarde kan niet voor vervuld worden gehouden. Die vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

2. Verzoekers worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro, op een bijdrage van 24 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tien november tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust